

PROTEST

NIJE završio -

500 godina nakon Luthera

Protest nije završio

500 godina nakon Luthera

Dana 31. listopada 2017. obilježena je petstota godišnjica dana kada je Martin Luther pribio svojih 95 teza na crkvena vrata u Wittenbergu. Ovih su 95 teza otkrivale neke od nebiblijskih tradicija i nauka Katoličke crkve. Ljude je zapanjila činjenica da se jedan čovjek usudio učiniti takvo što. Zamislite biti u poziciji da govorite protiv Rima – jedan čovjek protiv cijeloga sustava.

Ovih su se 95 teza proširile diljem Njemačke i ostatka svijeta u vrlo kratkom vremenskom roku. Ljudi su ubrzo shvatili da Katolička crkva provodi mnoga nebiblijska učenja i tradicije, pa su se stoga priključili Lutherovu nauku.

Mnoge žustre debate dovele su do pozitivnih rezultata, a 95 teza navelo je ljude da drukčije i samostalno razmišljaju. Samo je svećenstvo moglo imati Bibliju, pa im se puk stoga divio. Svećenicima je povjeren zadatak pravilnog prenošenja Božje riječi. Martin Luther je sa svojih 95 teza razotkrio činjenicu da se tradicije i nauči svećenstva ne slažu s naukom Biblije. Ubrzo su se razvila dva vrlo različita tabora, Katolička crkva protiv Lutherova nauka.

S obzirom na to da je Luther čvrsto držao do svojega učenja, pozvan je da nazoči saboru u Wormsu. Sabor je želio da se Luther pokori autoritetu i odrekne se svega što je rekao i učinio. Međutim,

Luther je rekao: “Dokažite riječima proroka i apostola da sam zgriješio. Čim budem uvjeren u to, odreći ću se svakoga grijeha i bit ću prvi koji će ugrabiti svoje knjige i baciti ih u vatru.” Nastavio je: “Ne mogu pokoriti svoju vjeru ni papi ni koncilima jer je jasno kao dan da su često grijeshili i međusobno si proturječili. Dakle, osim ukoliko ne budem razuvjeren riječima Biblije ili najčišćim rasuđivanjem, osim ukoliko ne budem razuvjeren na osnovu odlomaka koje sam citirao, i osim ukoliko oni izmijene moju savjest riječju Božjom, ne mogu se i neću odreći svojega učenja jer opasno je za kršćanina da govori protiv svoje savjesti. Ovdje stojim i drugo ne mogu činiti; tako mi Bog pomogao. Amen.” (d’Aubigné, knjiga 7, poglavlje 8).

dao reformiranoj crkvi ime protestantska, njihovi su principi sama srž protestantizma.

Dvorac u Wartburgu, planinska utvrda gdje je reformator napisao mnoge traktate koji su kružili Njemačkom te preveo Novi Zavjet na njemački

Kršćanski vladari i protest

Vladar Charles V. želio je zaustaviti Luthera i protestantizam. Na zadovoljstvo papinih ljudi, sazvaio je sabor u Spireu 1529. Godine.

Tamo je donesena odluka da se reformatore zaustavi u naumu da šire svoje učenje. Također, donesena je odluka da reformatori ne smiju dolaziti u sukob s masom, kao i da niti jedan katolik ne smije prihvatiti Lutherovo učenje.

Oni kršćanski vladari koji su prihvaćali Reformu, odlučili su joj dati podršku pred državnim saborom. Pisali su: “Ne pristajemo uz bilo što nasuprot Bogu, Njegovoj svetoj riječi, svojoj savjesti, spasenju naših duša... Odlučni smo, uz Božju milost, održati čistom i isključivom Njegovu jedinu riječ onakvu kakva je sadržana u biblijskim tekstovima Staroga i Novoga zavjeta, bez dodavanja bilo čega što bi tomu bilo suprotno.” (D’Aubigne, knjiga 13, poglavlje 6). Njihov je protest

S kojim ovlastima?

Martin Luther i reformatori smatrali su da bi kršćani trebali slijediti samo i jedino Bibliju kada se radilo o vjeri i nauku. Katolička je crkva, s druge strane, smatrala da bi trebali pratiti Bibliju i tradiciju. U ovoj se točki jasno vidio sukob. Katolička je crkva smatrala da bi se Luther i reformisti trebali prilagoditi crkvenim i državnim zakonima. Reformatori su rekli kako će to učiniti samo ako njihovi zaključci ne budu u sukobu s Božjom riječju. Reformatori su smatrali da imaju pravo slijediti svoju vlastitu savjest kada se radilo o vjeri i nauku. Rim je, s druge strane, smatrao da kad je većina na crkvenom saboru odlučila što je ispravno, svi bi se trebali pridržavati njihove odluke. Kao ishod, svaka je osoba trebala odlučiti: ili sama Božja riječ, ili crkvena učenja (tradicija) uz Bibliju.

Luther pred Saborom u Wormsu (travanj 1521.)

Progon

S obzirom na to da se reformatori nisu htjeli pokloniti pred Rimom, katolička ih je crkva počela progoniti. Reformatori su prešli preko rimskog autoriteta i sada ih se moralo riješiti. Stare povijesne knjige, koje su danas velika rijetkost, govore o jezivom progonu. Mnogi od reformatora bili su zatvoreni u zatvoru u nehumanim uvjetima, drugi su bili progonjeni na samotna mjesta u Alpama, neke su bacali divljim životinjama, mnoge su mučili pod inkvizicijom, a neki su ubijeni mačem. Priče o načinima na koje je katolička crkva progonyla i kažnjavala uzdrnavale su svijet i prije i nakon Luthera. Mnogi su reformatori dobivali prijete ili ih je papa izopćio. Kada bi ih papa izopćio, postalo bi dozvoljeno da ih bilo tko nekažnjeno ubije. Mnogi su reformatori spaljeni na lomači, kao Hieronymus, Jan Hus, Louis de Berquin, William Tyndale i mnogi drugi. Tijelo Johna Wycliffea bilo je ekshumirano, kosti su spaljene, a pepeo je prosut u obližnju rijeku. Samo je u Engleskoj na lomači spaljeno 289 protestanata za vrijeme vladavine kraljice Mary I. od 1555. do 1558. U vezi s ovime, bitno je napomenuti da je Isus rekao: "Uistinu, ja vam to kažem, svaki put kad ste to učinili jednom od ovih najmanjih, koji su moja braća, to ste meni učinili!" (Mt 25:40) Katolička crkva i njezini vođe odgovorni su za puno toga! Na sreću, Bog će se za to pobrinuti. On vidi sve i pravedno će suditi. Potrebno je razmisliti o tome u kontekstu ovoga stiha: "Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud." (Propovjednik 12:14).

Jasno je da ima oprosta za svaki grijeh, ukoliko se pokajemo, priznamo grijeh i molimo za oprost, ali nikada nismo ni čitali ni slušali o katoličkoj crkvi

koja stoji ispred križa, kaje se i priznaje sve jezive progone, mučenja i ubojstva ljudi koji su imali vjere prije, za vrijeme i nakon Lutherova doba. Razmislite o tome.

Katolička je crkva naredila da se ljudi zapale zato što su imali drukčiju vjeru? Razmislite koliko je strašno bilo mučenje ljudi za vrijeme inkvizicije, samo zato što su bili drukčije vjere. Razmislite o onima koji su završili pod mačem, samo zato što su bili drukčije vjere. Razmislite o onima koji su bili izgnani, protjerani iz društva, samo zato što su bili drukčije vjere, popis možemo nastaviti u nedogled. U isto vrijeme, ova se crkvena organizacija smatra kršćanskom. Kako takvo ponašanje može imati ikakve veze s Kristom? Ne, nitko doli Vraga i Sotone ne može biti iza takvih strašnih zlodjela. Nije se tu radilo o jednome danu ili mjesecu, ili godini, već o nekoliko stotina godina. Bitno je napomenuti da je papa Benedikt XVI. bio vođa inkvizicije sve do 2005.

Danas inkvizicija ima novo ime: Kongregacija za nauk vjere. Trenutni je vođa te kongregacije nadbiskup Gerhard Ludwig Müller. Reformatori su ponudili Božjoj svrsi ponudili sve. Čak su i pred lomačom svjedočili Isusa. Što je s nama, shvaćamo li što je Isus za nas učinio? Shvaćamo li koliko je njegova ljubav i milost prema nama velika? Nudimo li sve za Boga?

Voli svojega neprijatelja

Ako usporedimo Isusa s papinstvom koje je progonyjalo ljude druge vjere, Isus je rekao: "Ali kažem vam, ljubite neprijatelje svoje i molite se za one koji vas progone." (Matej 5:44).

Kakav potpuno drugačiji duh od papinstva! Bog nas je stvorio sa slobodnom voljom, tako da svi mogu donositi vlastite

odluke u vezi s vjerskim pitanjima. Ne bismo trebali prisiljavati ljude da vjeruju kao mi ili netko drugi. Svi bismo trebali imati pravo klanjati se Bogu prema vlastitoj savjesti. Pogrešno je koristiti mač, mučenje i zatvor kako bismo postigli poslušnost. Velika je razlika između ubijanja neprijatelja i ljubavi prema njima! Božja će djeca voljeti svoje neprijatelje. Isus, naš Stvoritelj i Zaštitnik, voli sve (Ivan 1:3; Kološanima 1:17). Isus kaže: "Dođite k meni, svi vi koji ste umorni i opterećeni, ja ću vas okrijepiti." (Matej 11:28) Također, On reče: Svi oni što mi ih otac daje doći će k meni, a onaj koji dođe k meni, njega ja neću odbaciti. (Ivan, 6:37) Isus želi da svi spoznamo istinu i budemo spašeni.

Je li papa Isusov predstavnik?

Papa sebe smatra Kristovim namjesnikom na zemlji, ali svi bismo trebali vidjeti da pape ne predstavljaju Krista. Pape se okružuju pompoznom zdanjima, no Isus je rekao: "Lisice imaju svoje jame, ptice nebeske svoja gnijezda, a Sin čovječji nema gdje da nasloni glavu svoju."

Isus je nosio jednostavnu opravu, dok pape imaju ogromne i skupom robom ispunjene ormare. Pape žive u ekstravagantnim zdanjima, troše milijune na putovanja i imaju zaštitare na sve strane. Jasno možemo vidjeti kako papa ima druge vrijednosti od Isusa. Samim time, titula koju je Katolička crkva nadjenula papi uopće mu ne pristaje! Ona je izrug Kristu i ispravnom i skromnom životu kojega je živio. Katolička crkva iznimno je bogata. Isus je bogatašu rekao: "Jedno ti još fali. Idi, prodaj sve, što imaš, i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Onda dođi, uzmi križ svoj i hajde za mnom!" (Marko 10:21)

S obzirom na to da Vatikan posjeduje enormno bogatstvo, sam papa bi trebao

poći ovim putem ukoliko tvrdi da je predstavnik skromnoga Spasitelja. Martin Luther poznavao je Katoliku crkvu iznutra i rekao je: "Grozno je gledati čovjeka koji se smatra za Kristova nasljednika kako prikazuje raskošnost kojoj nijedan vladar ne može parirati. Je li to ponašanje kao

Fotografija: Korea.net (Wikimedia Commons)

Kristovo ili kao ono skromnoga Petra? On je, kažu oni, vladar svijeta! Ali Krist, čijim se zamjenikom ovaj smatra, rekao je: “Moje kraljevstvo nije s ovoga svijeta.” Mogu li se ovlasti zamjenika proširiti izvan ovlasti

Sjedište pape u Vatikanu

onoga koji mu je nadređen? (D'Aubigne, knjiga 6, poglavlje 3).

Globalna moć

Mnogi misle da se Katolika crkva promijenila nakon što je činila grozne stvari tijekom Reformacije – no nije. Još uvijek ima iste dogme i nauke koje je oduvijek imala. Tek se odjenula u kršćansko ruho kako bi bila prihvaćena. Sada kada je prihvaćena i kada opet posjeduje moć, ne samo u EU, već globalno, uskoro ćemo vidjeti za što se papinstvo zalaže. Baš kao što je koristila državnu moć za vrijeme reformatora, tako će koristiti državne i međunarodne zakone kako bi potpomogla zadobivanje moći u današnje doba. Papa Pavao VI. U odlomku pod nazivom “Prema učinkovitom svjetskom autoritetu” napisao je: “Ova svjetska suradnja zahtjeva institucije koje će ju pripremati, koordinirati i usmjeravati sve dok napokon ne bude utemeljena

institucija pravde koja će biti svjetski prepoznata. Tko ne vidi nužnost jednog takvog naprednog svjetskog autoriteta koji bi aktivno i efektivno djelovao u sudskim i političkim sektorima.” Papa Pavao VI, *Populorum Progressio*, 1967., str. 78. Postavlja se pitanje: S kojim institucijama Katolička crkva surađuje kako bi ustanovila novi svjetski poredak? Mislim da ih svi možemo prepoznati kroz UN, EU, NATO, Afričku uniju, MMF itd.

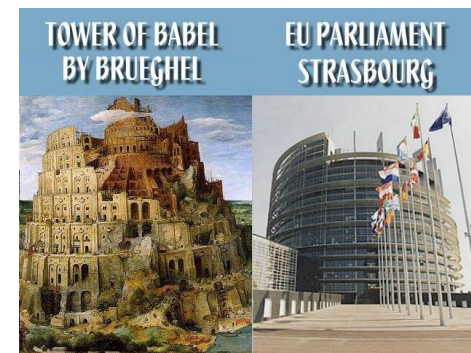
Bivši je papa Benedikt XVI. izdao varljivo obraćanje svjetskim vođama u svojoj nedavnoj enciklici rekavši: “Postoji hitna potreba za pravim svjetskim političkim autoritetom koji bi upravljao svjetskom ekonomijom s Bogom u središtu svojega djelovanja... kako bi se sve sadašnje svjetske financijske krize okončale.” – članak Cathy Lynn Grossman, *USA Today*, 7/7/2009. Ne smijemo zaboraviti da Katolička crkva želi biti svjetska vlast. Ona želi posjedovati globalnu kontrolu. Upravo su katolici osnovali EU i upravo Vatikan stoji iza ideje o Novom svjetskom poretku. Upravo bi međudržavni zakoni upravljali Novim svjetskim poretkom i tako bi zadobili vlast – svjetsku vlast. U svojoj knjizi koja ruši sve rekorde prodaje “*The Keys of This Blood*” Malachi Martin otkrio je sve: “Dobrovoljno ili ne, spremni ili ne, svi smo mi umiješani u sveopće, beskompromisno, trograno globalno natjecanje. Većina nas nisu natjecatelji... Mi smo uložili... natjecanje je u tome tko će ustanoviti prvu svjetsku vladu koja je ikada postojala u društvima nacija. Sve se vrti oko toga tko će imati i dijeliti dvostruku moć nad AUTORITETOM I KONTROLOM NAD SVAKIM OD NAS KAO INDIVIDUALCIMA I NAD SVIMA NAMA KAO ZAJEDNICOM... u trećem tisućljeću... sada kada je to sve započeto, nema načina da bude opozvano... naš način

života kao individualci i kao građani... čak i značke našeg nacionalnog identiteta... bit će snažno i radikalno izmijenjeni zauvijek.” – Malachi Martin, *The Keys of This Blood: Papa Ivan Pavao II protiv Rusije i Zapada za kontrolu nad Novim svjetskim poretkom* (1991.) str. 12-16.

Martin kaže da će papa biti “pobjednik u tom natjecanju”. Na stranici 341. ove knjige, Malachi Martin vrlo jasno govori kako će ovom vladom jednoga svijeta “dominirati internacionalna birokracija koja kontrolira i usmjerava svakog građanina i svaku naciju... Pogledajmo par navoda koji opisuju kako se Katolička crkva identificira: “Rimska crkva jedna je monarhija nad svim kraljevstvima, kao um nad tijelom, kao Bog nad svijetom. Dakle, Rimska crkva ne smije imati samo duhovnu moć, već i najvišu trajnu vlast” (Papa Lav XIII., Apostolsko pismo, 1879.). Papa Grgur ponovio je ovo stajalište kada je rekao: “Vlast Crkve superiorna je državnoj vlasti.” Doktor D.F. van Schulte, profesor kanonskog prava navodi: “Sva je ljudska vlast oblik zla i mora se dakle pokoriti papi.” (T. W. Callaway: *Romanism vs. Americanism*, str.120)

Ovi navodi vrlo jasno pokazuju da ova politička crkva radi ka postizanju moći putem kontrole vlade i državne moći. Rimska katolička crkva radi po principu “*de jure divino*”, latinskoj poslovičici koja znači da crkva ima svoje sveto pravo da vlada nad cijelim svijetom, vlašću i ljudima. Ona tvrdi da je to pravo dobila od Boga samoga i koristit će sve načine kako bi postigla svoj cilj – globalnu dominaciju. Doktor Brorson, istaknuti autoritet u katolika jednom je napisao: “Papa ima pravo proglasiti izbacivanje bilo kojeg suverena kada je to potrebno zbog duhovnog poretka... crkvena moć koja se nadvijala nad suverenima u

Srednjemu vijeku nije bila prisvajanje, nije bila izvedena iz koncesija prinčeva ili pristanka ljudi, no smatrali su ju božanskim pravom i onaj koji joj se suprotstavljao, suprotstavljao se i protiv Kralja svih kraljeva i Gospodara svih gospodara.” (Catholic Review, lipanj 1851.) Iako je ovo davno napisano, Rimska Crkva nalaže da se ovo nikada ne promijeni. Doktor Brorson potvrdio je ovo stajalište: “Ono što je Crkva učinila, ono što je izrazila ili taktički odobrila u prošlosti, upravo to je ono što će učiniti, izraziti ili taktički odobriti u budućnosti ukoliko se ponove jednake okolnosti.” (Catholic Review, 1854.). Vidjet ćemo da će sve vrste neposlušnosti protiv ove moći u ovim vremenima, kao i manjak poštivanja crkvenoga autoriteta biti kažnjeni, pa čak

Analogija: Kula u Babilonu

EU Parlament Strasbourg

i od strane EU. Prije Drugoga vatikanskog koncila (1962.-1965.) Katolička je crkva pripadnike druge vjere nazivala hereticima. Od Koncila, ti se heretici prikazuju kao odvojena braća po Kristu. Katolička crkva govori da samo ona ima istinu i da izvan nje ne postoji spasenje.

Ekumenski pokret

Ekumenski pokret Katoličke crkve danas pokušava ujediniti sve crkvene vjeroispovijesti. Zamolili su rimske jezuite da kreiraju dijalog između crkvenih vjeroispovijesti u svrhu okupljanja svih njih pod okriljem Katoličke crkve. Možemo primijetiti da je došlo do promjene. Katolička crkva nije promijenila svoju doktrinu, no protestantizam se približio Rimu.

Charta Oecumenica naziv je spisa koji se koristi u ekumenskom pokretu i iz ovoga se spisa jasno vidi da žele suradnju i zajednički misionarski rad. Traže ujedinjenje oko onih stvari oko kojih se mogu složiti, a one oko kojih se ne mogu složiti odlaze sa strane. Isus Krist želi da sjedinimo u Njemu na svim razinama. On ne želi ujedinjenje na osnovi demokracije i većinskog glasa, već ujedinjenje u Kristu. Jedinstvo u vjeri u Krista – na svim razinama. Ukoliko ne možemo biti jedno s crkvenim koncilima, onda moramo slijediti Krista.

Oni koji se bave misionarskim radom, neovisno o vjeroispovijesti smatrani su izdancima ili svojevrsnim izdajicama, a s izdajicama se treba obračunati. Luther, Melancton, Tyndale, Calvin, Wycliffe,

Hieronimus, Wesley, Hus, Zwingli, Berquin, Valdenzi i ostali bili su proglašeni izdajicama. Te su “izdajice” samo željele imati samo i isključivo Bibliju u temeljima svoje vjere. Kao što smo imali priliku vidjeti, Katolička je crkva bila odlučna u naumu da ih zaustavi i protjera tijekom Srednjega vijeka. Izdajice dana, reformatori današnjice, protiv su ekumenskog pokreta. Današnji ekumenski pokret želi Bibliju i tradiciju kao normu, dok reformatori današnjice žele nastaviti putem Luthera i reformatora njegova vremena, imajući samo i isključivo Bibliju kao temelj vjere i nauka.

Biblija vrlo jasno kaže da će progonjena strana biti smrtno ranjena, no i da će ta rana zacijeliti. Papinstvo je zadobilo smrtonosnu ranu 1789., kada je Napoleonov general Berthier zatočio papu Pia VI., koji je kasnije i umro kao zatočenik u Francuskoj. Papinstvo je natrag dobilo Vatikansku državu 1929. preko Mussolinija i od tada je zadobila vlast i utjecaj u svijetu. Papa Ivan Pavao II putovao je diljem svijeta i ustanovio je diplomatske veze s jednom po jednom državom. Papa Benedict XVI nastavio je taj zadatak i sada novi jezuitski papa, papa Franjo nastavlja s prikupljanjem svih dijelova svijeta pod papinskim znakom kroz ekumenski pokret, pokušavajući

Bogorodica s Djetetom, skulptura ispunjena katoličkim simbolima. Kristova ruka s podignuta tri prsta, jer On bi trebao biti katolik. Ima zemaljsku kuglu u ruci, katolički križ je na vrhu kugle. Čini se da Krist surađuje s Katoličkom crkvom kako bi s njima vladali svijetom.

stvoriti zajedništvo s ovima koji su skrenuli s puta. Kako bi u tome naumu uspjeli, oni su donosili međunarodne zakone - političke, religijske i ekonomsko-financijske zakone. Međunarodni su zakoni iznad onih državnih i zbog toga mogu utjecati čitave nacije. Zakoni vladaju nacijama i kad je nacija podložna međunarodnim zakonima koje su osmislili globalisti (koji rade za Novi svjetski poredak) tada nacija predaje svoju nezavisnost i suverenost. Ovaj se razvoj odvija na političkoj, religijskoj i ekonomsko-financijskoj razini. Riječ je o postepenoj okupaciji koja se odvija tijekom mnogo godina - to je razvoj

koji se odvija postepeno i neprimjetno.

Uskoro će oni koji nisu odani međunarodnim zakonima (bilo državnim, bilo crkvenim) biti smatrani za nepokorne građane. Bit će podložni kažnjavanju i drugim oblicima stege. Papinska zloupotreba vlasti opet će se dogoditi, ali veliko će iznenađenje biti to što će oni koji su nekoć prosvjedovali protiv njihove zloupotrebe vlasti sada biti njihovi saveznici. (Otkrivenje 13:11-17) Upravo je Biblija ta koja ovo otkriva, a mi vjerujemo u Božju riječ.

Rim se nikada neće promijeniti

Iznenađuje li vas to što sada protestanti surađuju s Rimom i pružaju mu ruku? Jasno je da su protestanti zaboravili kako je Rim progonio one koji su bili druge vjere u Lutherovo vrijeme. Kao što smo vidjeli, mnogi su bili zatvoreni, progonjeni i mučeni zbog svoje vjere. Ukoliko ne poznajemo povijest svoje Biblije, nećemo znati ni što će se dogoditi u budućnosti. Rim se nikada neće promijeniti i povijest se ponavlja. Katolička se crkva samo ogrnula plaštem kršćanstva. Ovaj današnji sustav je vuk u ovčjoj koži. Oni rade s bijelim i s crnim papom. Bijeli papa šarmira masu sa svom pompom i bogatstvom dok drugi papa, vođa jezuita radi u tami i tajnosti. Upravo su jezuiti ti koji su vatikanski tajno obučeni vojnici. U skladu s jezuitskom zakletvom, oni će pokrenuti rat kako bi uništili vlade i tada bi se svi režimi usuglasili s njihovim. Potiče ih se da se infiltriraju u druge vjeroispovijesti i da budu luterani među luteranima, baptisti među baptistima, pentekostalisti među pentekostalistima, adventisti među adventistima itd. Kroz obrazovane oni imaju mogućnost doći do

Svrha ekumenskog pokreta - zajedništvo svih religija.

Dio vitraja u dvorcu u Loyoli, Španjolska. Paul III odobrava jezuitski red 1540. u Rimu.

određenih pozicija i kroz te poziciji utjecati na vjeroispovijest kako bi ova sudjelovala u ekumenskom pokretu. U potpunosti su odani papi i ukoliko požele i ukoliko to bude potrebno, koristit će oštricu mača ili bilo koje drugo oružje kako bi postigli svoj cilj.

Oni koji su pročitali jezuitsku zakletvu na koju se ovi zaklinju papi prije negoli započnu svoju dužnost, ti će ovo irazumjeti. (Pogledajte stranicu www.endtime.net) Većina protestanata zatvara oči pred rimskom domišljatom strategijom kako bi se ujedinili s ostatkom religijskog svijeta.

REVOLUCIJA – 500 godina nakon Luthera! Slavljenje Jedinstva, a ne Luthera.

Godine 1617., 1717. 1817. i 1917. Protestanti su slavili Lutherovu pobunu protiv Rimske katoličke crkve, međutim, to se 2017. promijenilo. Tada su taj dan obilježili zajedno s Katoličkom crkvom u Rimu.

Nisu slavili Martina Luthera niti protestantizam, već ujedinjenje s Katoličkom crkvom. Kakva promjena, kakva revolucija! Godine 1990., Katolička je crkva objavila zajedničku izjavu s Luteranskom svjetskom organizacijom (Luteranskim crkvama) u vezi dogme Pravednosti po vjeri i od tada objavljuju da je protest završen! Međutim, protest nije završen. Po milosti Božjoj, protest će se nastaviti sve dok se kušnja ne završi! Godine 2013. objavljena je nova knjiga pod naslovom “Od konflikta do zajednice”, a riječ je o izvještaju Luteransko-rimokatoličke misije o ujedinjenju. U točki 229 ove knjige navodi se: “Iako se oni (luteranski teolozi) djelomično slažu s Lutherovom kritikom papinstva, današnji se luterani odriču Lutherova izjednačavanja pape i Antikrista.” Sada sve crkvene vjeroispovijesti koje sudjeluju u ekumenskom pokretu - uključujući jezuitskog papu Franju i Katoličku crkvu - smatraju kršćanima, a da pritom Katolička crkva nije mijenjala svoj nauk. S obzirom na to da Katolička crkva nije mijenjala svoj nauk, tko onda jeste mijenjao nauk, pošto sada žele zajednicu? 31. listopada 2017. godine, luteranski i katolički vođe nisu došli u Wittenberg, već su se tajno sastali u Rimu. Tamo su napisali Zajedničku izjavu onoga dana kada bi se obilježavala komemoracija reformacije. Čini se da je Katolička crkva dobila uporište u većini vjeroispovijesti i da se specifičnosti protestantskih crkava polako ublažavaju. Nitko od religijskih vođa više ne prosvjeduje, svi su se glasovi utišali. Tko onda treba podići svoj glas? Pa, nadamo se da ćemo ti biti mi i vi, nevezano za naš položaj ili utjecaj!

Od 1999., Katolička je crkva sastavila zajedničke izjave sa Svjetskim

Metodističkim koncilom, Pravoslavnom crkvom, američkim evangelistima i Svjetskom zajednicom reformatorskih crkava. Ova tendencija vjerojatno će se nastaviti i polako vidimo sve više crkvenih vođa koji svoju vjeroispovijest sve više približavaju Rimu kroz zajedničke izjave i dogovore. Biblija kaže kako će sve naposljetku biti u skladu, postat će jedan um i jedna strategija i dat će svoju moć “zvijeri” (Otkrivenje 17:12-14) Dakle, danas vidimo biblijska proročanstva o kraju svijeta koja se ostvaruju upravo pred našim očima. Nadalje, Biblija govori da će ove vlasti poći u rat protiv Krista i protiv onih koji kraj Njega stoje. U ovo revolucionarno vrijeme smo obvezni odabrati svoj put - hoćemo li biti u skladu s Kristom ili sa svjetskim vođama koji nas trenutno vode u krivome smjeru?

Da je Luther bio živ i da je vidio kako su luteranske crkve “proslave” reformaciju zajedno s Katolicima, okomio bi se i na katolike i na protestante. Doista, oni koji koketiraju s Rimom su pali protestanti. Poruka Biblije je ova: “Iziđite Iz nje, moj narode” - Otkrivenje 18:14. Vidimo kako se biblijske riječi ispunjavaju pred našim očima, a pogotovo da: “sva se zemlja, začuđena, zanjela za Zvijeri (papinska moć)” i “Jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemlje i čaranja tvoja (papinska) zavedoše sve narode” (Otkrivenje, 13 : 3 i 18:23).

Papinstvo koristi magiju toliko proračunato da većina ljudi niti ne primjećuje da se nešto događa- Međutim, onda kada uspiju pridobiti sve na svoju stranu u smislu međunarodne strategije i zakonodavstva, onda će progoniti sve one koji su im se opirali i koji su otkrivali njihov krivi nauk i strategiju, baš kao

što su progonili Luthera, Hieronymusa, Wycliffea, Husa, Berquinga, Zwingla i mnoge druge.

Je li se Katolička crkva promijenila?

Danas, petsto godina nakon Luthera, pitamo se: Je li se Katolička crkva promijenila? Nije! Katolička crkva i dalje promovira nebiblijski nauk i tradiciju. Proučimo sljedeće:

Teza 1

Katolička crkva smatra da je papa Isusov zamjenik na zemlji. Biblija, s druge strane kaže da je Isus poslao Duh Sveti da zauzme Njegovo mjesto (Ivan 14:16-17). Oni vjeruju da je Petar bio prvi papa, no nesavršeni Petar nikako ne bi mogao biti Kristov zamjenik. Isus je rekao: Na toj hridini sagradit ću crkvu svoju. (Matej 16:15-18). Grčka riječ za kamen je petra. Riječ petra znači kamen. Izvorna grčka riječ za ime Petar je Petros, što znači kamen ili kotrljajući kamen. Po Kristu trebamo sagraditi svoju crkvu a ne prema nesavršenoj osobi, kao što su i sve pape u dosadašnje vrijeme bili nesavršeni. Pavao je u vezi izraelske djece u divljini rekao: “I svi su pili isto duhovno piće, jer su pili od duhovne hridi, koja ih je pratila, a hrid je bila Krist.” (1. Poslanica Korinćanima, 10:4). Isus je ta stijena, ta hrid, a ne Petar.

Teza 2

Katolička crkva vjeruje da svakoga puta kada svećenik prelomi hostiju tijekom Svete mise i izrekne neke misteriozne riječi, kruh se doslovno pretvori u Isusovo tijelo. Na taj način, oni svakom novom misom nude Isusovo tijelo kao novu žrtvu. Oni vjeruju

Katolička proslava euharistije

zapovijed nalaže da ne smijemo štovati ikone. (Izlazak 20:4-6) Slike Djevice Marije štovane su u Katoličkoj crkvi i štovatelji smatraju da se Marija prikazuje u Fatimi, kao i na drugim dijelovima svijeta. Međutim, Marija je umrla prije otprilike 2000 godina, pa onda zasigurno mora biti riječ o nekom drugom duhu koji se ondje pojavljuje kao Djevica Marija.

Teza 4

Katolička crkva vjeruje da je Djevica Marija uznesena u raj i da će naše molitve prvo doći do nje, a onda preko nje do Isusa i Oca. Ona leži u grobu, kao i svi ostali koji su umrli i čekaju jutro uskrsnuća. (Prva poslanica Solunjanima 4:15-17). Isus je jedini posrednik između Oca i nas. Naše molitve do Oca dolaze preko Njega. "Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Krist Isus." (1. Timoteju 2:5)

da svećenik može stvoriti Stvoritelja, a zatim Ga pojesti. Kada je Isus ustanovio Svetu misu, blagoslovio je kruh i zatim rekao: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje koje se predaje za vas; ovo činite na moju uspomenu!" (1. Poslanica Korinćanima, 11:24) Kada jedemo kruh, on nas treba podsjetiti na Isusovu žrtvu za nas na križu na Golgoti i da je Njegovo tijelo bilo polomljeno za nas, kao što je i Njegova krv za nas prolivena. Nadalje, Biblija kazuje da je Isus ponudio kap žrtva jednom za svagda (Poslanica Hebrejima 7:28, 9:28). Svaki put kada se prelomi kruh i popije vino, riječ je o izrugivanju Isusu i Njegovoj žrtvi da se preda na križu, a upravo to se čini na svakoj katoličkoj Svetoj misi. Ovo nam samo pokazuje da ne prihvaćaju Isusovu žrtvu kao dostatnu i dovoljno dobru da nas spasi.

Teza 3

Katolička je crkva uklonila drugu zapovijed iz svojeg katekizma. Druga

Teza 5

Katolička crkva kaže da papa i svećenstvo mogu oprostiti grijeh. Postavlja se pitanje: Trebamo li onda ići svećeniku, Mariji ili Isusu kako bismo dobili oprost grijeha? Biblija nam razjašnjava: "Grijech je prekršaj zakona" (1. Ivanu, 3:4) "Jer svi sagriješiše i nemaju slave Božje." "Jer je plaća za grijeh smrt..." (Rimljanima 6:23) Zbog toga smo osuđeni na smrt. Isus je jedini koji nas može spasiti od grijeha. On nas je stvorio. Dao je svoj život za nas i može nas osloboditi od osude na grijeh. Jedino je On živio savršen život bez grijeha. Čitamo: "Jer nemamo velikoga svećenika, koji se ne bi mogao sažaliti s naših slaboća, nego koji je u svemu iskušan kao i mi, osim grijeha." (Hebrejima 4:15) Dakle: "Ako vas dakle Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni." (Ivan 8:36).

Jedino nas Isus može osloboditi ako priznamo i pokajemo se za svoje grijeha, i molimo za oprost. Trebamo li otići svećeniku, papi ili Isusu? Već smo vidjeli da je samo jedan spasitelj i posrednik između Boga Oca i nas ljudi, a to je Isus Krist. Ne smijemo zaboraviti da moramo priznati svoju krivnju osobi protiv koje smo zgriješili. Čitamo: "Pazite jedan na drugoga! Ako se brat tvoj ogriješi, pouči ga, bude li mu žao, oprost mu!" (Luka 17:3)

Trebamo otići osobi kojoj smo učinili štetu, priznati svoj grijeh i dopustiti toj osobi da nam oprost. Svećenik ili papa nema ništa s tim problemom. Konačno, Isus je taj koji nam oprašta. Čitamo u Očenašu: "I oprost nama duge naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim." (Matej 6:12). Ivan to ovako opisuje: "Dječice moja,

Fotografija: Fondazione Cariplo

ovo vam pišem, da ne griješite. I ako tko sagriješi, imamo zagovornika kod Oca, Isusa Krista, pravednika." (1. Ivanova, 2:1-2).

Jedino kroz Isusa grešniku može biti oprošteno i tako mu biti omogućen pristup Kraljevstvu nebeskom. Jedino je Isus naš Spasitelj, Posrednik i naš Zagovornik kod Oca. Njemu odlazimo sa svojim grijehom. Kada shvatimo da smo zgriješili, kada smo se pokajali i zamolili Ga za oprost, onda možemo obećati: "Ako priznajemo grijeha svoje, vjeran je i pravedan, da nam oprost grijeha i očisti nas od svake nepravde." (1. Ivanova 1:9).

Katolički svećenici i papa postavljaju se na Kristovo mjesto i preuzimaju Njegovu ulogu kada si pridodaju mogućnost oprosta grijeha. Biblija je predvidjela da će se ova izdaja dogoditi: "Da vas nitko ne prevvari ni na koji način, jer treba da najprije dođe otpad, i objavi se čovjek grijeha, sin propasti, koji se protivi i podiže više svega,

što se zove Bog, ili što se štuje, tako da će on sjesti u hramu Božjem pokazujući sebe, kao da je Bog.” (2. Solunjanima, 2:3-4) Onaj koji je čovjek od grijeha, sin prokletstva i bezakonja sam sebe postavlja na Kristovo mjesto. Sjedi u Božjemu hramu kao da je Bog. Ne pričamo ni o kome drugome doli papi. On je taj bezakoniti koji je promijenio Deset Božjih zapovijedi. On uzima Kristovo mjesto kao posrednika i kaže da može opraštati grijeha. Zašto bi protestantski svijet radio s tim grešnim čovjekom, sinom prokletstva, onim bezakonitim?

Teza

6

Katolička crkva vjeruje u besmrtnost duše. Oni vjeruju da kada osoba umre, ona zapravo nastavlja svoj život u obliku duše ili duha. Što Biblija kaže o ovome? Čitamo: “Tada načini Gospod Bog čovjeka (Adama) od praha zemaljskoga i udahnu mu u lice duh života. Tako postade čovjek živo biće.” (Postanak 2:7). Kaže da ljudi postaju žive duše, a ne da primaju dušu. Nadalje čitamo o tome što umire: “Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti.” (Ezekiel 18:20).

Učenje o besmrtnosti duše ima svoj začetak u Sotoninoj prvoj laži u Edenskom vrtu. Bog je rekao Adamu i Evi da ne bi

smjeli jesti s određenog stabla u vrtu. Ukoliko budu pojeli voće s tog određenog stabla, umrijet će. No, Sotona je rekao Evi: “Ne, nećete umrijeti!” (Postanak 3:4). Ova Sotonina laž temelj je učenju o besmrtnosti duše i postala je široko rasprostranjena među mnogim religijama današnjice. No, što Biblija kaže? Mudri čovjek Solomon kaže: “Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa niti imaju više nagrade, jer se zaboravlja i spomen na njih. Davno je nestalo i njihove ljubavi, i mržnje, i zavisti, i više nemaju udjela ni u čem što biva pod suncem... I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš.” (Propovjednik 9:5-6, 10).

Uzmimo još nekoliko zapisa: “Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će: koji su dobro činili - na uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće osude.” (Ivan 5:28, 29)

Pavao dolazi do istoga zaključka kada govori o Isusovu Drugom dolasku: “Ovo vam uistinu velimo po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali za Dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su usnuli. Jer sam će Gospodin - na zapovijed, na glas arkandjelov, na zov trublje Božje - sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, a zatim ćemo mi živi, preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom.” (1. Solunjanima 4:15-17).

Dakle, vidimo da su mrtvi u grobovima i da će ih Isus probuditi. Iznenađuje li vas to? Vidjeli smo da mrtvi ništa ne znaju. Kada je Isusov prijatelj Lazar umro, Isus mu je došao. Lazar je bio mrtav četiri dana i počeo je zaudarati. Isus je rekao da je Lazar mrtav i usporedio smrt sa snivanjem. Isus

mu je rekao: “Lazare, izlazi!” (Ivan 11:43) Laza je zaista izašao iz groba.

Mnogi svećenici propovijedaju da osoba nakon smrti ide ili u pakao ili u raj. Ukoliko je pravednik nakon smrti otišao ravno u raj, onda bismo morali vjerovati da je i Lazar, Isusov prijatelj, otišao u raj. Međutim, nije sišao iz raja, niti s oblaka niti iz svemira jer je Isus uskrsnuo Lazara iz groba. Nadalje, Biblija kaže: I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud” (Hebrejima 9:27). Sud će se odviti između trenutka smrti i Isusova druga dolaska i ne određuje svećenik tko će dobiti vječan život, a tko vječno prokletstvo, već Isus. (2 Korinćanima, 5:10; Ivan 5:26-29) Biblija doista kaže: “Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6:23). U ovoj smo priči također naučili da je Isus uskrsnuo Lazara posljednjega dana. Marta je rekla: “Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.” (Ivan 11:24). Posljednjega dana, Isus je opet došao.

Biblija kaže da samo Isus posjeduje besmrtnost. Piše: “Njega će u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, koji jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može.” (1 Timoteju 6:15-16). Jedino je Bog besmrtn. Ljudi su

smrti, ali kad Isus ponovno dođe, oni će tada biti ogrnuti besmrtnošću. Pavao to ovako opisuje: “Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti. Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistinuti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt.” (1. Korinćanima 15: 51-54).

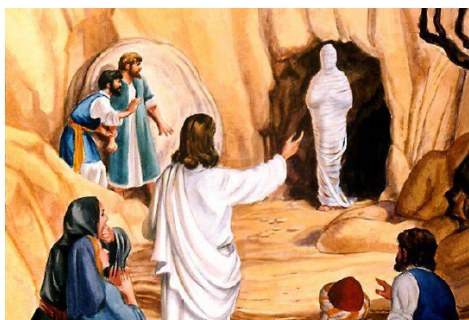
Previše je onih koji vjeruju da postoji

duh ili duša koja bude otpuštena kada osoba umre, pa onda lebdi uokolo utječući na ljude i ima sposobnost komuniciranja. Ovo je ulomak iz spiritističkog magazina: “Što je Spiritizam? Spiritizam je vjerovanje da duh nadživi tijelo i može kontaktirati živuće ljude kroz druge ljude koje nazivamo medijima.” (Parafraza iz danskog spiritističkog magazina “Spiritisten”, 1900. Str.84). Gotovo polovina svjetske populacije vjeruje u reinkarnaciju – nauk

koji kaže da duša nikada ne umire, nego se reinkarnira u druga tijela iz generacije u generaciju. Takav nauk nije u skladu s onime što Biblija nalaže. Biblija kaže da nakon smrti, ljudi opet postaju prašina. (Psalam 104:29), mrtvi ne znaju ništa (Propovjednik 9:5), nemaju mentalne moći (Psalam 146:4), nemaju ulogu ni u čemu što se na svijetu događa (Propovjednik 9:6), mrtvi čekaju u grobu (Job 17:13) i mrtvi nisu živući. (Job 14:1, 2; 2. Kraljevima 20:1).

Kroz mnoge smo već zapise vidjeli da se Biblija suzdržava od bilo kakve teorije besmrtnosti duše, reinkarnacije, spiritizma i sličnih praksi. Biblija takve stvari naziva sramotom. Čitamo: “Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio svoga sina ili svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vraćanjem i čarobnjaštvom; nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike. Jer tko god takvo što čini gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe Jahve, Bog tvoj.” (Ponovljeni zakoni 18:10-12).

Biblija u potpunosti odbija učenja o besmrtnosti duše, spiritizmu, reinkarnaciji i mnogim drugim mističnim istočnjačkim filozofijama ili religijama.

Teza 7

Katolička crkva zastrašuje ljude s naukom o vječnim mukama. Pokušali su uvjeriti ljude da će oni koji nisu odani katoličkom učenju završiti u paklu. Kažu da postoji vječno pakleno ognjište te da tamo idu bezbožnici koji budu mučeni u vatri i sumporu.

Crkva je prodavala oprost grijeha. Rekli su da ljudi mogu platiti crkvi kao garanciju da će biti blaže kažnjeni kada umru i dođu u čistilište.

Za vrijeme Reformacije, za čistilište se smatralo mjesto gdje su ljudi kažnjavani za svoja nedjela prije negoli bi otišli u raj. Luther je smatrao da je takav nauk potpuno nebiblijski i da se koristi samo kako bi se novac slijevao u blagajnu Katoličke crkve.

Katolička crkva uči da je čistilište međufaza s privremenom kaznom kada osoba umre. Oni koji završe u čistilištu ne mogu od tamo izići sami, ali im mogu drugi pomoći. Zbog toga su se neki ljudi molili za mrtve i čak plaćali Katoličkoj crkvi za manju kaznu u čistilištu. Papa je također nudio oprost u zamjenu za novac. Ovo se naziva indulgencijom ili oprostom grijeha. Pojasnimo: Ukoliko je osoba počinila grijeh (primjerice preljub) ili prekršila bilo koju od Deset zapovijedi, ta osoba bi mogla platiti kako ne bi bila kažnjena za počinjenje toga grijeha. TO je bio oprost grijeha. Oni koji su bili bogati, mogli su si priuštiti puno grijeha. Tetzl, prodavač oprosta grijeha i glasnogovornik Katoličke crkve u Lutherovo vrijeme proglasio je da oprost grijeha poništava sve grijehe u prošlosti, a s većom sumom novca mogli su se otkupiti i budući grijesi. Nije bilo potrebno pokajati

se za svoje grijehe. (D’Aubigne, knjiga 3, poglavlje 1). Na ovaj su način ljudi bili uvjereni da će oprost grijeha donijeti spas ne samo živućima, već i mrtvima. Tvrđili su da onoga trenutka kada se preda novac, duša će biti otkupljena i puštena iz čistilišta, i odletjet će u raj. Ljudi su kroz godine dali puno novca crkvama. Mnogi su platili velike količine novca Katoličkoj crkvi jer su vjerovali da će to pomoći njihovim bližnjima koji su bili u mukama čistilišta. Katolička crkva se obogatila na lažnim premisama. Oni su, dakle, kroz godine skupili ogromne količine novca putem ove propagande koja se temelji na strahu. Upravo su zbog ove varke uspjeli sagraditi mnoge prelijepo crkve i katedrale. Trebali bi se sramiti načina na koji su prevarili ljude.

No, što Biblija kaže da se događa ljudima kada umru? Biblija govori da je plaća za grijeh smrt. (Rimljanima 6:23) Kada kaže da je plaća za grijeh smrt, tu nema nikakvoga mučenja. Biblija kaže da će bezbožnici biti kažnjeni sukladno svojim djelima. (Otkrivenje 20:13). Ako je netko učinio puno loših stvari, on će biti dulje/strože kažnjen. Prorok Malahija ovo potvrđuje: “Jer evo dan dolazi poput peći

užaren; oholi i zlikovci bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostati ni korijena ni grančice.” (Malahija 4:1). Izvor svega zla je Vrag i Sotona i grančice su bezbožnici. Svi će oni gorjeti kao strnjika. Dug i mokar komadić slame dugo gori, ali kratak i suh komadić slame gori kratko. Ovo nam pokazuje kako će bezbožnici biti kažnjeni. Bit će kažnjeni sukladno svojim djelima i završit će smrću. Ali, neće u ovom trenutku doći do kazne u jezeru ognjenom. Čitamo da: “tko se god ne nađe zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno.” Isti autor opisuje jezero ognjeno ovako: “A Smrt i Podzemlje bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga smrt” (Otkrivenje 20:14). Ivan nadalje piše: “Kukavicama pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.” (Otkrivenje 21:8)

Što se dogodilo zlim gradovima Sodoma i Gomora? Gorjeli su neugasivom vatrom, no vatra se ugasila čim je sve izgorjelo. Biblija to ovako opisuje: kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput njih podali

bludu i otišli za drugom puti, stoje za primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju. (Juda 1:7). Kaže da su gradovi i njihovo stanovništvo bili spaljeni vječnom vatrom. To je bila kazna za njihovu nemoralnost. Znamo da ti gradovi danas ne gore. Vatra je prestala gorjeti kada su sve stvari izgorjele i pretvorile se u pepeo. Apostol Petar objašnjava da je sudbina Sodome i Gomore primjer onoga što će se dogoditi na kraju vremena. Petar piše: "i gradove Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi i za primjer budućim bezbožnicima postavi" (2 Petar 2:6)

Kazna će se dogoditi u budućnosti!

Isus je također dao svoju riječ u vezi ovoga problema rekavši: "Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da

pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi." (Matej 13:40-42). Opet vidimo kako će se kazna odviti u budućnosti - na kraju vremena. Bezbožnici ne gore u vječnom ognjištu sada, kako naučava Katolička crkva.

Ovo katoličko učenje o vječnoj paklenoj vatri našalost se proširilo i do protestantskih vjeroispovijesti! Sotonina kazna opisana je: "Mnoštvom svog bezakonja, nepoštenim trgovanjem oskvrnu svoja svetišta! Pustih oganj posred tebe da te prozdre. Pretvorih te na zemlji u pepeo na oči onih što te motre. Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom! Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek." (Ezekiel 28:18-19). Neće biti vječne patnje kako naučava Katolička crkva. Kazna za bezbožnike završit će sa smrću i pepelom. Vatra je neugasiva sve

Katolička crkva propovijeda oprost grijeha.

dok kazna nije izvršena. Ona je vječna zato što je neugasiva sve dok kazna nije gotova, a njezine su posljedice vječne.

Riječ "vječan" dolazi od grčke riječi "aion" što znači dugo vrijeme, doživotno, vječno. Kada su bezbožnici bili kažnjeni u jezeru ognjenom "dugo vremena" ili "doživotno" zbog svojih nedjela, ta je kazna završavala smrću. Bog je obećao da će zaustaviti Sotonino djelovanje kad svi bezbožnici budu kažnjeni. Tada će Bog stvoriti novi raj i novu zemlju.

Apostol Petar o ovome piše: "Ta po obećanju njegovu iščekujemo nova nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva. Zato, ljubljani, dok to iščekujete, uznastojte da mu budete neokaljani i bespriječni, u miru." (2 Petrova, 3:13-14). Ivan dolazi do istoga zaključka: "I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema." (Otkrivenje 21:1). Onima koji inzistiraju na vjerovanju u nauk o vječnoj kazni želimo postaviti pitanje: "Gdje je pakao kad planet Zemlja bude izgorjela i mora više ne bude?" Nije na zemlji jer su elementi na zemlji izgorjeli. Svaki trag zla je nestao. Niti jedan trag grijeha nije preostao. Jedino bi pravednikovo iskustvo bilo uništeno, a to je Bog predvidio. Dakle, svo će zlo izgorjeti i biti zauvijek uništeno. Sve što će preostati bit će mirno i dobro. Bog će ponovno ustanoviti sve kao što je bilo u Edenskom vrtu prije posrtanja, kada je odnos s Bogom bio licem u lice. Neće biti lopova, klevetnika, ubojica, vojnika, boli ni suza na ovoj novoj zemlji. Biblija ovako opisuje novu zemlju: "I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu." (Otkrivenje 21:4).

Kada bi bilo tako da bezbožnici žive u

vječnoj mucu, ne bi imali svojega mjesta na zemlji jer nje više ne bi bilo, a ne bi imali ni svojega mjesta na novoj zemlji jer ondje nema boli, suza, ni muke. Pravednici će živjeti na novoj zemlji. Neka svi oni koji ovo čitaju prihvate Isusa Krista i mole se da im moć Svetog Duha pomogne da budu Isusovi svjedoci i da budu dio Njegova naroda kada ih zazove i kao krajnji rezultat budu dio pravednika koji će po Božjoj milosti naslijediti novu zemlju! Teorija vječne patnje je grozan nauk koji se temelji na strahu. Zato ga bacimo u vatru i pustimo da izgori! Ova teorija nema nikakve veze s Isusom.

Isus želi samo najbolje za nas i dopustio je Sotoni da učini svoja zlodjela samo kako bismo uvidjeli da je on vrag. Bog nikoga ne prisiljava, no to nije slučaj s vragom. Kada sagledamo sve dokaze, Bog će u ljubavi uništiti Sotonu i sve one koji su uz njega

prijestup preko zakona” (1.Ivanu 3:4) i da “onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljava.” (Ezekiel 18:20).

Ove riječi jasno govore da dijete ne nasljeđuje grijeh svojih roditelja. Tek kada osoba dosegne dob u kojoj može razlikovati dobro i liše, može biti i odgovorna za grijeh. Dijete nema nekakav prijašnji grešan život kojega se mora otarasiti jer je ono nevino sve do određene dobi. Krštenje beba je dakle nepotrebno i nebiblijsko. Ono što je činjenica jeste da je dijete došlo na zao svijet i naslijedilo je grešnu narav svojih roditelja, pa samim time dijeli jednaku osudu koju je dobio Adam nakon posruća: “U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti.” (Postanak 3:19). Dakako, dijete nije odbilo iskupiti se onako kako nam je Isus predodredio. Ona imaju pristup Njegovim zaslugama. Kada su majke svoju djecu dovodile Isusu, On im je rekao: "Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje... i blagoslivljavaše ih” (Marko 10:13-16). Isus ih nije krstio, nego blagoslivljavao. I mi bismo to trebali činiti kada je dijete malo

Iza učenja o krštenju beba stoje kumovi koji bi trebali vjerovati u ime bebe jer dijete ne može samostalno prakticirati vjeru. Čitamo: “Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.” (Marko 16:16). Dakle, svi oni koji žele biti krštenim moraju posjedovati vlastitu vjeru. Samim time, pogrešno je kada kumovi djeluju u ime djeteta. Svećenik i kumovi kažu da će dijete razviti svoju vlastitu vjeru kasnije kroz svetu potvrdu, no za to nema garancije.

pristali u odmetništvu naspram Boga. Dakle, mi se veselimo sudnjemu danu i trenutku kada će Bog stvoriti novi raj i novu zemlju gdje vladaju pravednost i Isusova ljubav ruku pod ruku s vječnim mirom i veseljem.

Teza 8

Katolička crkva podupire krštenje beba i svetu potvrdu. Krštenje beba svoje korijene ima u Augustinovom nauku o grijehu. On je vjerovao da su djeca rođena s grijehom. Samim time, ukoliko se dijete razboli i umre, nužno je da svećenik brzo dođe i poškropi djetetovu glavu vodom. Time je dijete postajalo kršćaninom i njegova je duša spašena. Ova se praksa nastavlja i danas. Međutim, malo dijete nije moglo ništa loše učiniti, ono ne razumije što uopće jest dobro i zlo. Ta je mogućnost razvijena kasnije u životu. Biblija kazuje da je “grijeh

Pogledajmo neke od primjera krštenja u Bibliji. Zamijetimo da je vjera ključna.

Kada je Filip propovijedao evanđelje o Isusu etiopskom eunuhu, on je tada Filipu rekao: “Evo vode! Što priječi da se krstim? I Filip reče, Ako vjeruješ svim svojim srcem, ništa ne priječi. I ovaj mu odgovori, Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji. I zapovijedi kočiji da stane i obojica siđoše u vodu i Filip ga krstiše.” (Djela apostolska 8:26-38).

Kada je Filip propovijedao evanđelje u Samariji mnogi su prihvatili njegovu poruku. Biblija nam govori o ishodima Filipova propovijedanja: “Ali kad povjerovaše Filipu koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, krštavahu se - muževi i žene.” (Djela apostolska 8:12). Krstili su se muškarci i žene, a ne djeca.

Nalazimo u Bibliji i priču o zatvorskom čuvaru koji je kršten zajedno s cijelom svojom kućom. Neki bi mogli reći da je zasigurno tu bilo djece koja su krštena, no nema nikakvih znakova toga da je bilo riječ o malenoj djeci. Biblija kaže da su ovi ljudi čuli što se propovijeda i da su oni koji su kršteni prihvatili Isusa Krista kao svojeg osobnog Spasitelja. Ovdje čitamo i o ovo priči: “Izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim? Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom tvoj! Onda navjestiše riječ Gospodnju njemu i svima u domu njegovu. Te iste noćne ure uze ih, opra im rane pa se odmah krsti - on i svi njegovi. Onda ih uvede u dom, prostre stol te se zajedno sa svim domom obradova što je povjeroval Bogu.” (Djela apostolska 16:30-34). Ovdje imamo Pavla koji

razgovara sa zatvorskim čuvarom u Filipi i cijelim njegovim domom. Oni su vjerom prihvatili Isusa i bili su kršteni. Ukoliko su djeca bila prisutna, morala su biti starija jer je Pavle mogao s njima odijeliti riječ Božju.

Riječ krštenje u engleskom jeziku (baptism) dolazi od riječi “baptismo” koja se koristila u kovačkom zanatu. Ona opisuje čin potapanja predmeta u vodu. Ako je kovač oblikovao komad željeza na određen način i takvim ga je htio zadržati, on bi ga cijeloga potopio u vodu. Krštenjem osoba simbolički pokazuje da je prihvatila Isusovu žrtvu, pokop i uskrsnuće. Krštenje također simbolizira ono što se u nama događa, a to je odbacivanje grijeha, prihvaćanje Isusa kako bi On mogao iskupiti sve grijeha – i zatim ustanak za novi život u Kristu.

U ovomu se Biblijskom stihu to i

prikazuje: “Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.” (Rimljanima 6: 3-4). Ovaj tekst jasno govori da osoba koja je krštena biva potopljena u vodu i izlazi u novom životu u Kristu. Ovo se ne događa pri krštenju, odnosno polijevanjem beba.

Biblija krštenje naziva “odazivom dobre savjesti prema Bogu” i kaže: “Njezin protulik, krštenje - ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest upravljenu Bogu - i vas sada spašava po uskrsnuću Isusa Krista” (1.Petru 3:21).

Ako se nešto s nekime dogovorimo ili potpišemo s nekime ugovor, vrlo je važno znati na što to pristajemo prije negoli potpišemo i prihvatimo uvjete. Isto je tako i s krštenjem. Prije krštenja važno je provesti puno vremena proučavajući Bibliju i moleći kako bismo bili dobro upoznati sa stvarima na koje pristajemo. Ovo je jedan od razloga zašto se ovo naziva “krštenje vjere” ili “odraslo krštenje”. Prije krštenja moramo donijeti informiranu odluku – odluku da dopuštamo Bogu da nas promijeni i molimo za snagu da cijelim putem pratimo Isusa. (1. Petru 2:21). Krštenje je vanjski znak transformacije koja se već dogodila unutar nas.

Potvrdu je u trinaestom stoljeću uvela Katolička crkva. Činjenica je da samo dio onih koji sudjeluju u potvrdi vjeruju u Isusa kao svojega osobnog Spasitelja. Ovo nam pokazuje da djelovanje ne obuhvaća svoju svrhu. Martin Luther je ustuknuo pred potvrdom u svoje doba i nazvao ju onime što bi neki danas nazvali efektom krda. Luther je također vidio da se tu radi o svojevrsnoj obmani. Vidio je da se svi ponašaju onako kako se ponašaju oni oko njih i da su svi jedni drugima obećavali stvari kojih se dugoročno nisu pridržavali-

Luther je eliminirao potvrdu koja se u Norveškoj nije pojavila sve do 1736.

Krštenje beba i potvrda tradicije su koje su uveli ljudi. Oni su svojevrsna zamjena za biblijsko krštenje. Ovo je način na koji djeluje vrag. On zamjenjuje biblijsku istinu s krivotvorinama, nečime što je slično, no svejedno drukčije.

Biblija kaže da postoji “jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje” (Poslanica Efežanima 4:5). Već smo vidjeli da pravo krštenje nije ono pri kojemu se krste djeca, već je krštenje vjere u kojemu osoba čuje evanđelje i donosi vlastitu odluku da prihvati spasenje u Kristu. Osoba koja će se krstiti treba slijediti Isusov primjer. Isus je kršten kada je bio odrasla osoba (30 godina) u rijeci Jordan. Isus se nije morao krstiti jer nije imao grijeha, pa samim time nije trebao ni spasenje.

Međutim, svejedno se krstio kako bi nam služio kao primjer (Matej 3:13-17), kako bismo mogli ići Njegovim stopama (1.Petru 2:21).

Čitali smo kako je pri krštenju osoba potopljena u vodu i vraća se u novom životu u Isusu. Vratimo se i slijedimo biblijsko

krštenje, a ne krštenje po katoličanstvu ili otpadničkom protestantizmu. Krštenje beba i potvrda su katoličke tradicije i oni koji vjeruju u to da će biti spašeni jer su njihovi roditelji sudjelovali u tim djelovanjima zajedno s njima bili su prevareni. Oni nisu iskusili biblijsko krštenje, a ne postoji niti jedno drugo krštenje koje je validno u skladu s Božjom riječi. Svi oni koji slijede Isusa i čine onako kako je On učinio krstit će se biblijskim krštenjem. Krštenje beba nije biblijsko krštenje. U njemu roditelji i kumovi vjeruju u ime djeteta, no onaj koji se krsti mora vjerovati sam za sebe. Isus je rekao Nikodemu: “Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.” (Ivan 3:5)

Isus kaže da ne možemo ući u Kraljevstvo nebesko ukoliko nismo rođeni iz vode i Duha. Ovo bi nam svima trebalo otvoriti oči! Pristupimo zato Isusovu krštenju, krštenju vjere! Krštenje beba nije krštenje. Ono je varljiva ljudska tradicija!

Teza 9

Katolička crkva kaže da je spasenje u sakramentima kao što je krštenje, sudjelovanje u euharistiji, pokora itd.

Luthera su isto učili tim stvarima s obzirom na to da je odrastao kao katolik. Jednoga je dana puzeći Svetim stepenicama prisjetio se dijela Svetog pisma koje je govorilo: “Pravednik živi od vjere” (Rimljanima 1:17). Luther se uzdigao na svoje noge shvativši da je puzao na koljenima kako zavrijedio spasenje: mislio je da će ga djela spasiti. Nova je misao sada zasvijetlila njegovim umom. Shvatio je da jedino kroz vjeru u Isusa Krista, Spasitelja našega možemo biti spašeni. Djela nas ne mogu spasiti, no djela su plodovi naše vjere (Matej 5:8). Kako je Luther nastavio proučavati ovu temu, pronašao je još nekoliko važnih tekstova u Božjoj riječi koji su se ticali bivanja pravednim u vjeri u Isusa Krista.

Kada stanemo pred Isusa onakvi kakvi jesmo, sa svim svojim grijesima, moramo priznati svoje grijehe, pokajati se i moliti za oprost. Isus će nam tada oprostiti grijehe i Njegova pravednost kroz vjeru postati našom. Zamislite kakvo je to olakšanje moralo biti u Lutherovom životu. Vi i ja isto možemo iskusiti jednaku slobodu kada slijedio Božji plan.

Pogledajmo neke zapise koji se spominju značenja vjere:

“A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.” (Hebrejima 11:1). “Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom.” (Rimljanima 10:17). “Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.” (Ivan 3:16-17). “Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno s Kristom - milošću ste spašeni! te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao. Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi

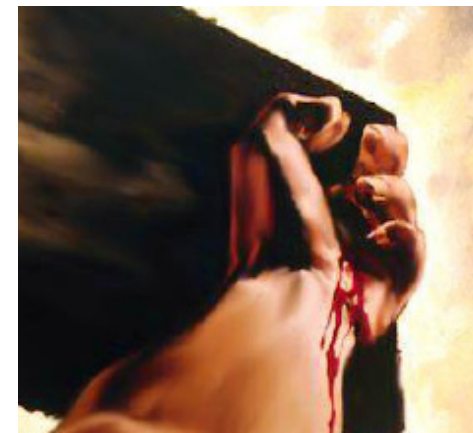

da u njima živimo.” (Poslanica Efežanima 2:4-10). “Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasiće se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.” (Marko 16:16)

Kakvu onda ulogu imaju djela?

Pročitali smo da: Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo. (Efežanima 2:10)

Kada je Ivan Krstitelj propovijedao poruku preobraćenja, rekao je: Donesite dakle rod dostojan obraćenja! (Matej 3:8). Jakov piše: “Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi.” (Jakovljeva 2:17). Vjera je dakle bez djela mrtva i dobra djela su plodovi vjere. Po vjeri, Abel je ponudio veću žrtvu nego Kain. Po vjeri je Noa sagradio arku. Po vjeri su ljudi prešli preko Crvenog mora. Po vjeri su svi oni nešto učinili. Ovo je pravednost vjere. Kada prihvatimo pravednost Krista, moramo se moliti za snagu da živimo pravednim životom za Njega. Tada ćemo biti njegovi pravi svjedoci: “Ako znate da je on Pravednik, znate i da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.” (1.Ivanova 2:29). “Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što je On pravedan.” (1.Ivanova 3:7). Moć da živimo pravedno i donesemo dobre plodove ne leži u nama, već u Isusovoj moći unutar vjernika. Pavle je rekao: “Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.” (Filipljanima 2:13). Konflikt između Katoličke crkve i Luteranske crkve postoji otkad je Luther istupio i propovijedao pravednost po vjeri. Godine 1999., ove dvije crkve su zajednički donijele dokument u vezi pravednosti po

vjeri nakon mnogo razgovora, diplomacije i ekumene. Dokument se zove Zajednička deklaracija. Ova je deklaracija potpisana 31.10.1999., točno 482 godine nakon što je Luther pribio svoje teze na crkvena vrata u Wittenbergu gdje je također istaknuo važnost pravednosti samo i jedino po vjeri. Ovaj dokument, Zajednička deklaracija, doveo je Luteransku crkvu natrag Rimu po tome što ona tvrdi da je spasenje u sakramentima.

Protestanti su se predali, a ne Rim

Mi danas, 500 godina nakon Wittenberga vidimo da protestanti i katolici zajednički slave jedinstvo. Oni minimaliziraju Lutherov ogroman odmak od Rima i kažu da smo sada u novoj eri i da stojimo zajedno kako bismo promicali mir na zemlji. No, ovaj mir je postignut kroz ekumenizam, diplomaciju i glas većine. Isus je rekao: “Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.” (Ivan 14:27). Istinski mir dolazi samo kada prihvatimo Isusa Krista kao svojega Gospodina u svoji životima, kada priznamo

krštenja

- Luther je razumio milost
- Huss je shvaćao značenje poslušnosti
- Wesley je shvaćao važnost posvećivanja
- Valdenzi su shvaćali važnost Biblije
- Miller je shvaćao značenje Isusova drugoga dolaska

A što je s nama? Pa, naučili smo malo o svakoj od ovih stvari i sada znamo nešto više od onih koji su prije nas postojali. Sada moramo sagledati širu sliku. Moramo zagovarati ove istine, uključujući vjeru, milost, spasenje, život u Kristu, djelovanje Duha Svetog, rast u milosti, razvoj karaktera, plodove Duha, Isusov drugi dolazak i zadnje, ali ne i manje važno, sljedeću tezu.

Teza 10

Katolička je crkva promijenila Deset Božjih zapovijedi. Nažalost, Luther je uvrstio katoličku verziju Deset zapovijedi u svoju katehezu. Odrastao je kao katolik i nije shvaćao grešku koju je Katolička crkva načinila vezano uz Deset Božjih zapovijedi. Odstranili su drugu zapovijed iz kateheze i podijelili desetu zapovijed u dvije. Nadalje, maknuli su dio četvrte zapovijedi. To je vjerojatno najveća obmana u povijesti svijeta. Svejedno, postoje mnogi koji vjeruju da je Katolička crkva zaista Kršćanska crkva. No, kršćanin mora slijediti Krista i ne smije izmijeniti ništa što je On rekao ili napisao, za razliku od onoga što je Katolička crkva učinila i to ne samo s Božjim zakonom. Zbog toga se slažemo s Lutherom i reformatorima koji su rekli da papa nosi karakteristike antikrista.

svoje grijeha i primimo oprost od Isusa po milosti vjere.

Kada je ova odluka donesena, tada će vjernik primiti Duh sveti kao izvor moći u životu i moći će hodati Isusovim stopama, dobit će moć da čini dobra djela. Svjetovno nam ne može pružiti istinski mir. Oni koji odluče slijediti rimske metode koje se protive Božjoj volji, neće primiti unutarnji mir koji nam samo Isus može pružiti. Moramo izabrati da prihvaćamo Isusa Krista kao svojega Spasitelja. Moramo izabrati poslušnost prema Kristu – Njegova će moć biti u nama kako bismo slijedili Njegove korake kroz uske puteve. Reformatori su razumjeli što to znači prihvatiti spasenje u Isusu Kristu. Oni možda nisu razumjeli sve, ali :

-Anabaptisti su razumjeli značenje

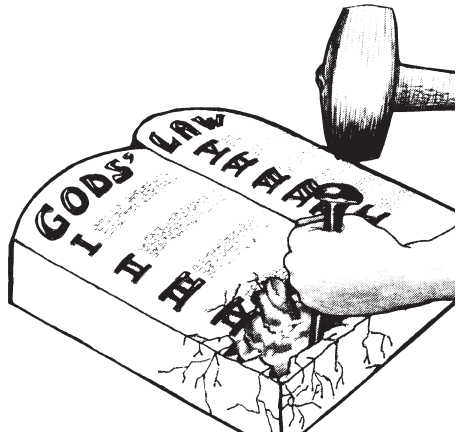
Martin Luther rekao je to ovim riječima: “Prijašnje sam rekao da je papa Kristov zamjenik; sada tvrdim da je on Gospodinov protivnik i da je vražji apostol.” (D’Aubigne, knjiga 7, poglavlje 6). Kada je papina bula došla do Luthera, on je rekao: “Prezirem ju i napadam kao bezbožnu i krivovjernu... Upravo je sam Krist u njoj osuđen... Veselim se što snosim ovakve nevolje u najbolje svrhe. Već osjećam veliku slobodu u svom srcu jer napokon znam da je PAPA ANTIKRIST I DA JE NJEGOVO TRON SOTONIN.” (D’Aubigne, knjiga 6, poglavlje 9.)

Koliko bi luterana danas to reklo?

Zapitajmo se na drukčiji način: Je li Luteranska crkva sama po sebi ponešto vražja s obzirom na to da je prihvatila nedjelju kao dan odmora? Kao što je ranije naznačeno, papinstvo je maknulo veliki dio teksta iz četvrte zapovijedi u svojoj katehezi. Četvrta zapovijed kazuje: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju

Luther Papinskom bulom pali plamen Reformacije.

je subota ustanovljena još pri stvaranju. Čitamo da je Bog stvorio šest dana i sedmi se odmarao. Dakle, vidimo da subota ima svoj korijen u stvaranju, a ne u uskrsnuću Krista. Dan Kristova uskrsnuća prvi je radni dan u tjednu nakon što se Isus odmarao na sedmi dan. Nije rije o tome da se Isus odmarao dva dana zaredom – sedmog i prvog dana tjedna. Ne, Isus se odmarao u grobu u subotu i ustao se na novi radni dan u nedjelju, prvoga dana tjedna, baš kao što je On, pri stvaranju, prvoga dana tjedna počeo stvarati. Ne postoji odlomak u Bibliji koji kaže da nam je Isus naredio da odbacimo subotu kao sedmi dan i prihvatimo nedjelju. Da je ovo promijenio, to bi vrlo jasno bilo naznačeno. Isto tako, samim time bi morao promijeniti Deset Božjih zapovijedi koje jasno govore da trebamo zadržati subotu kao sedmi dan i dan za odmor. Nadalje, Bog se ne mijenja, kao što Biblija jasno kaže: “Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.” (Hebrejima 13:8). “Jer ja, Jahve, ne mijenjam se” (Malahija 3:6). “Sahne trava, vene cvijet, ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka.” (Izaija 40:8)

Katolička crkva nedvosmisleno tvrdi da je promijenila dan odmora. Sljedeće čitamo u rimokatoličkoj katezezi:

Pitanje: Koji dan je dan Sabbatha?

Odgovor: Subota je dan Sabbatha.

Pitanje: Zašto se onda koristimo nedjeljom umjesto subotom?

Odgovor: Koristimo se nedjeljom jer je Katolička crkva na Saboru u Laodiceji (godine 336.) svečanost premjestila sa subote na nedjelju.

Pitanje: Imate li neki drugi način da

i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinio. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotnji.” (Izlazak 20:8-11)

U četvrtoj zapovijedi kateheze ne postoji ništa što upućuje na sedmi dan. Subota je pravi dan odmora. Većina je ljudi svjesna da je Isus umro u petak. Biblija taj dan naziva danom pripreme, danom prije subote. (Marko 15:42-43). Dan nakon naziva se subota (Sabbath). Ona je biblijski sedmi i posljednji dan uz tjednu. Dok je Isus ležao u grobu, učenici su se okupili i odmorili kako zapovijed nalaže. (Luka 23:53-56). Sljedećega je dana bila nedjelja. Nedjelja je biblijski prvi dan tjedna, a subota je sedmi dan. Subota je biblijski dan odmora. Svi bi kršćani trebali promatrati Isusov dan odmora jer je upravo Isus odredio sedmi dan, subotu, kao dan odmora. Biblija kaže da su “sve stvari po Njemu nastale” (Ivan 1:1-14). Biblija također govori da je “Sin Čovječji gospodar subote”. (Marko 2:27-28). Ovaj tekst također otkriva da je subota načinjena za čovjeka. Mnogi vjeruju da je subota stvorena za Židove, kako je navedeno u fusnotama nove ekumenske Biblije iz 2011. No, ovo nije istina jer

dokažete da rimokatolička crkva ima moć ustanoviti svečanosti?

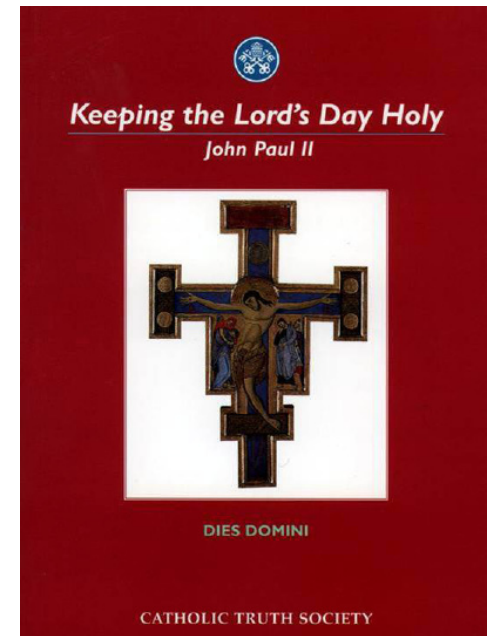
Odgovor: Da ne posjeduje tu moć, ne bi mogla učiniti ono u čemu se svi svjetski vjernici slažu, a to je da je slavlje nedjelje, prvog dana u tjednu zamijenila za slavlje subote, sedmog dana, a to je promjena za koju nema biblijski opravdanog razloga.

Izvor: “Doctrinal Catechism”, str.174 i “The Convert’s Catechism of Catholic Doctrine” (izdanje iz 1977.)

Zanimljivo je istaknuti da nedjelja (Sunday) znači “dan sunca” (sunce=sun), a ne “dan Sina” (Sin=Son). Car Konstantin prvi je ustanovio nedjelju kao dan odmora zakonom iz 321.godine.: “neka svi suci i građani, i svi trgovci odmore na prečasn dan sunca; ali neka se oni nastanjeni na selu slobodno bave agronomskim poslovima.” - Povijest Kršćanske crkve, 5.izdanje, tom 3, str.380. Ponajvlamo, nedjelja znači dan sunca, a ne dan sina.

Krivotvorenje oporuke

Jasno je vidljivo da je Katolička crkva krivotvorila oporuke ili testamente. Oporuka se piše još dok je osoba živa. Kada osoba umre, tada je oporuka valjana i nitko ne može promijeniti sadržaj oporuke. Ukoliko netko promijeni njezin sadržaj, tada je ona krivotvorena. Ovo je upravo ono što je Katolička crkva učinila. Krivotvorile su dokumente čime su promijenili Deset Božjih zapovijedi i Sabbath (Šabat), i to nakon Isusove smrti. Možemo vidjeti kako su takvo krivotvorenje učinili 300 godina nakon Isusove smrti. To je možda najveće krivotvorenje dokumenta u povijesti i ovaj je zločin zabilježen u nebeskim knjigama.

Posljedice će imati veliki utjecaj, Milijuni ljudi su prevareni zbog ove krivotvorine. Suosjećamo s ovim ljudima jer su vjerovali svećeniku i vjerovali su da on propovijeda istinu Božje riječi. Ali, sada je došlo vrijeme da razotkrijemo Katoličku crkvu, njezine varke i progone kako bi muškarci i žene mogli okrenuti svoja leđa nebiblijskim učenjima Katoličke crkve. Papa Ivan Pavao II napisao je u svojem apostolskom pismu Dies Domini: Ovo je razlog zbog kojega su kršćani, oni koji su pozvani da objave oslobođenje zavrijeđeno krvlju Kristovom, smatrali da posjeduju autoritet koji je potreban za premještanje značenja Sabbatha na dan Uskrsnuća.” (Dies Domini, točka 63, objavljeno u svibnju 1998.). Također je napisao: “Duhovna i pastoralna bogatstva nedjelje, kakva su nam predana tradicijom.” Vidite li slabost u papinoj deklaraciji?

Papa je otvoreno prepoznao da je

održavanje Sabbatha prebačeno na nedjelju. Katolička je crkva smatrala da posjeduje autoritet da napravi ovu promjenu. Svoj su autoritet postavili iznad biblijskog autoriteta. Smatrali su da posjeduju autoritet da promijene dan odmora. Mnoge čudne odluke mogu biti rezultat toga što odlučujemo osjećajima. Papa je također prepoznao da je nedjelja, dan odmora, stvar tradicije. Zašto druge vjeroispovijesti ne mogu biti iskrene kao i Katolička crkva i prepoznati nedjelju kao tradiciju?

Potpuno je pogrešno što je Katolička crkva premjestila značenje šabata na dan uskrsnuća, to je nešto na što nemaju pravo, ali barem priznaju da su to učinili. Na posljednjem sudu neće biti važno samo jesmo li priznali svoje grijeh, nego i jesmo li se spremni pokajati i slijediti Kristov put. Mudrac Salomon je napisao: "Boj se Boga, izvršavaj njegove zapovijedi, jer - to je sav čovjek. Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud." (Propovjednik 12:13-14).

Pogledajmo par citata iz katoličkih izvora: "Katolička je crkva, gotovo tisuću godina prije nastanka Protestantske crkve, vrlinom božanske misije promijenila dan iz subote na nedjelju." (Catholic Mirror, rujan 1893.). "Nedjelja je oznaka našega autoriteta. Crkva je iznad Biblije i ovaj prijenos održavanja šabata (na nedjelju) dokaz je toga. (Catholic Record, London/Ontario, rujan 1923.). Katolička crkva priznaje da smatra da je iznad Biblije. Kažu da posjeduju božanski autoritet da promijene vremena i zakone (Danijel 7:25). Pretpostavljaju autoritet koji nije u skladu s Božjom riječi.

Kada je Isusa iskušavao vrag, On mu se obratio Božjom riječju. Rekao je: "Zapisano

je" (Matej 4:10). Dopustio je da mu Biblija bude autoritet. Oni koji ne dopuštaju Bibliji da im bude autoritet nemaju autoriteta jer on se nalazi samo u Božjoj riječi... no jesu li učenici promijenili dan odmora?

Neki kažu da su učenici počeli održavati nedjelju kao dan odmora kao spomen na Isusovo uskrsnuće. Biblija se u vezi takve promjene ne oglašava. Nakon što smo pročitali svih osam biblijskih dijelova povezanih s prvim danom u tjednu, ne uvidamo ni jednu naznaku u vezi toga da kršćani slave nedjelju, prvi dan tjedna, a ne subotu, zadnji dan tjedna. (Matej 28:1, Marko 16:2, Luka 24:1, Ivan 20:1,19; Djela apostolska 20:7, 1.Kor.16:2). Upravo suprotno, u Djelima apostolskim možemo vidjeti da su učenici nastavili slaviti subotu kako ih je Isus naučio. (Djela 13:14-15; 13:42-44; 16:12-12; 17:1-2; 18: 3-4).

Tridentski sabor

Najautoritativniji crkveni sabor Katoličke crkve bio je onaj u Tridentu. (1545.-63.) Najvažnija je njegova stavka bila ta da daju "konačnu odluku o doktrini Crkve kao odgovor na protestantsku herezu" (Catholic Encyclopedia, vol. XV, "The Council of Trent").

Autoritet utemeljen na crkvenoj tradiciji protiv biblijskog autoriteta bio je tema žestokih debata tijekom ovog crkvenog sabora. Konačna je odluka donesena tijekom zadnjega sastanka, a bitno je napomenuti da je argument u kojemu je tradicija prevagnula nad Biblijom bio upravo promjena šabata. Zaključili su da je ova promjena bila dokaz crkvenoga autoriteta nad Biblijom. Zaključak je opisan kako slijedi: "Napokon... sva je dvojba stavljena

na stranu. Nadbiskup pokrajine Reggio održao je govor u kojemu je otvoreno rekao da je tradicija nadređena Bibliji. Autoritet crkve ne može se dakle vezati s autoritetom Biblije jer crkva je zamijenila obrezivanje krštenjem, subotu za nedjelju, ne po zapovijedi Krista, već svojim autoritetom." (J. H. Holtzman, Canon and Tradition, objavljeno u Ludwigsburgu, Njemačka, 1859.godine, str. 263).

Sada smo došli biti problema. Protestanti i reformatori su govorili, a i danas govore, da će kao autoritet prihvaćati samo i jedino Pismo. Ali prosvjed Katoličke crkve protiv protestanata kaže: Ne, protestanti ne koriste samo Pismo kao autoritet jer koriste biblijski prvi dan tjedna, nedjelju, kao dan odmora, dok Biblija govori da bismo trebali koristiti sedmi dan, subotu, ako dan odmora. Ovdje se moramo složiti s katolicima. Oni iskreno priznaju da su izmijenili dan odmora. U isto vrijeme kore protestante i reformatore jer oni tvrde da poštuju Bibliju, ali u stvarnosti ju ne poštuju jer su slijedili katoličku tradiciju zadržavanja biblijskog prvog dana u tjednu kao dana odmora. "Protestantima je preostalo jedno utočište, a to je da čvrsto stoje kod svojih stajališta, da čvrsto stoje "samo pri pisanoj riječi", samo i jedino pri Bibliji. Nije prekasno da se protestanti pokaju i iskupe. Hoće li to učiniti? Hoće li čvrsto stajati uz protestantizam? Ili će nastaviti s ovim neobranjivim i kontradiktornim načinom nazivanjem sebe protestantima, a koristeći se katoličkim autoritetom? Hoće li zadržati subotu danom Božjim? Ili će se prikloniti Katoličkoj crkvi i za dan Božji slaviti nedjelju?" (Catholic Mirror, Rujan 2,9,16 i 23, 1893 , dijelovi nazvani Rome's Challenge)

Dragi prijatelju! Na koju ćeš stranu stati?

Martin Luther usudio se suprotstaviti se i ukoriti Katoličku crkvu koju je kasnije i napustio. Nije jasno shvaćao kako su promijenili Božji zakon, kao i dane odmora. Oni koji su slijedili njegov reformatorski rad trebali su otići i korak dalje od Luthera, međutim, oni su se vratili Rimu.

Protestanti su krivo shvatili dan odmora. Prihvatili su katoličku tradiciju i samim time nisu uspjeli dostići svoj cilj u slijeđenju Biblije kao svog jedinog autoriteta. Protestanti su se postepeno vratili Rimu, što je posljedica ovoga krivovjerja. Ovaj kompromis i združivanje bit će obilježen na petstotoj godišnjici Lutherova odcjepljenja. Zajedništvo postoji u tome smislu da više nema pravih protestanata (osim časnih iznimaka) i da su se svi priklonili Rimu.

Pogledajmo one tradicije najudaljenije od biblijskog nauka koje je ustanovio Rim, a prihvatila je Luteranska, kao i mnoge Protestantske crkve:

1. Gotovo sve Crkve slijede tradiciju prihvaćanja nedjelje kao dana Gospodnjeg, što nema temelja u Bibliji. Obilježavaju prvi dan tjedna umjesto biblijskog sedmog dana tjedna.

2. Većina Crkava slijedi tradiciju krštenja beba, a ne krštenja vjere.

3. Neke Crkve slijede tradiciju potvrde gdje djeca stara 13-14 godina potvrđuju vjeru koju nisu osobno izabrala kada su "krštena" kao bebe.

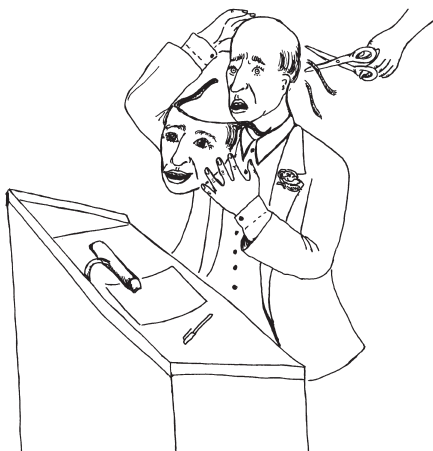
Koje je ozbiljno upozorenje Isus dao onima koji obmanjuju druge? Isus je rekao: "Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen

pa da potone u dubinu morsku. Jao svijetu od sablazni! Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan.” (Matej 18:6-7)

Zaključak

Reformacija nije dugotrajno uspjela jer ne slijedimo samo i jedino Bibliju. Činjenica da oni koji su predstavnici protestantizma slave nedjelju jasan je dokaz! Mnogi kažu da je reformacija skončala s Lutherom, ali ona se mora nastaviti dok je svijeta i vijeka. Luther je imao ogroman zadatak da proširi svjetlo koje mu je dao Bog. No, on nije primio svo svjetlo koje svijet treba dobiti. Od njegova vremena pa do danas, novo je svjetlo osvijetlilo Pismo i nove su se istine obznanile.

Što se dogodilo biblijskoj vjeri reformatora? Danas trebamo novoga reformatora, zapravo, mnoge reformatore. Ljudi trebaju uvidjeti varljivo učenje koje postoji u mnogim crkvama. U isto vrijeme, ljudi moraju jasno i razgovijetno shvatiti biblijske poruke našega vremena, ako što nalazimo u Otkrivenju, poglavlje 14, stihovi 6-12 i poglavlje 18, stih 4. Tko će ustati za Boga kao što je to učinio hrabri Luther? Danas se čini kako će sve pokvarene svjetske moći pobijediti u ovoj bitci. Ali Biblija nam otkriva da je moć na strani Krista i onih koji su uz Njega. (Otkrivenje 17:12-14). Ovo nam pokazuje da Bog ima kontrolu i da On određuje granice. Oni koji su na Njegovoj strani pobijedit će u ovoj bitci koja će trajati do kraja vremena.

Posljednji veliki test

Biblija nam otkriva da će zadnje iskušenje, ono koje će se dogoditi prije negoli Isus drugi puta dođe na zemlju, biti test štovanja. Biblija ovaj test opisuje kako slijedi: “I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri te kip Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne klanjaju kipu Zvijeri. Ona postiže da se svima - malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo, i da nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina.” (Otkrivenje 13:15-17)

Test će dakle biti štujuemo li Boga ili Zvijer čiji smo pečat primili. Ponavljamo: Ovo je problem štovanja, a ne mikročipova. Mnogi vjeruju da je žig Zvijeri zapravo mikročip. Mikročipovi, zajedno s elektroničkim sistemom mogu biti mehanizam kontrole nad onima koji ne prime pečat Zvijeri i koji ne budu mogli kupovati ili prodavati.

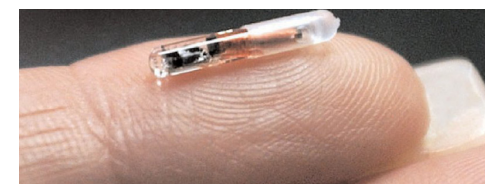
Sav novac i valute bit će uklonjeni i samo će se kartice koristiti. Mikročipovi će biti u kartici ili će ih se čak usađivati u tijelo, na primjer ispod kože. Nije problem blokirati karticu. Oni koji ne prime žig Zvijeri bit će kažnjeni jer nisu poslušni i vjerni zemaljskim moćima. Kazna će biti ta da ne možete kupovati niti prodavati. Kada se kaže da se žig Zvijeri prima na dlanu ili čelu, to je simbolika.

Čelo simbolizira razum, a ruka simbolizira djelovanje. (Ponovljeni zakon 11:18). Donosimo odluke prednjim režnjem mozga. Možemo ili odlučiti prihvatiti žig Zvijeri ili to možemo prihvatiti kroz svoje djelovanje. Biblija kaže da trebamo štovati onoga tko je stvorio nebo i zemlju. Četvrta zapovijed točno govori koga treba štovati - Onoga tko je stvorio šest dana i odmarao sedmoga. Baš zato što dan odmora ima veze sa štovanjem će to biti centralna točka prije negoli Isus opet dođe. Živimo u vremenu kada svjetski vođe urgiraju da biblijski prvi dan tjedna, nedjelja, bude dan odmora, dan za obitelj i štovanje. U

Europi, Europska nedjeljna alijansa aktivno pokušava ustanoviti nedjelju kao dan odmora i obitelji. U SAD-u postoje mnoge organizacije koje pokušavaju postići isto, kao na primjer Kršćanska koalicija i Alijansa Gospodnjega dana.

Nedjelja kao dan odmora protivni se Božjoj riječi i Deset Božjih zapovijedi koje kažu da trebamo štovati Boga na dan koji je Bog odvojio za šabat, biblijski sedmi dan, subotu. Svijet će uskoro biti testiran i vidjet će se štuju li Onoga koji je stvorio svijet i Njegov dan odmora ili štuju Zvijer (papinstvo) i njezin žig. Već smo pročitali neke navode Katoličke crkve koji kažu da oni imaju žig. Kažu da je žig znak njihova autoriteta da promijene vremena i zakone i ustanove nove tradicije jer su promijenili dan odmora. Biblija otkriva da će se upravo ovo dogoditi. U Danijelu 7:25, govori se da će crkva promijeniti vremena i zakone.

Vidjeli smo da su promijenili dan odmora sa subote na nedjelju. Sada kada ste ovoga postali svjesni, kojemu ćete se autoritetu prikloniti? Izbor koji donesete nosi posljedice života ili smrti jer smo vidjeli što je izdajnička crkva napravila

s danom odmora. Biblija kazuje: "Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je" (Jakov 4:17).

Odluka hoćemo li ili nećemo štovati Onoga koji je sve stvorio nešto je što će se odviti u budućnosti. Dogodit će se kada papirsko štovanje nedjelje bude zakonom propisano. (Otkrivenje 13:15-16). Danas trebamo donijeti odluku jer ne znamo koliko ćemo još dugo živjeti. Danas je dan spasenja. "Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u dan iskušenja u pustinji." (Hebrejima 3:7-8).

Kada danas donesemo odluku da slijedimo Isusa, bit će nam lakše slijediti Ga i sutra!

Oprezno promotrimo sljedeće zapise: "Ako me ljubite, zadržite moje zapovijedi" (Ivan 14:15).

"Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo. Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu teške." (1.Ivanova, 5:2-3).

"Tko veli: "Poznajem ga", a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu." (1.Ivanova 2:4-5).

"Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom." (Ivan 10:27)

Konačna žalba

Pišući o ovim varkama, upozoravam protiv Katoličke crkve kao sustava koji stoji iza mnogih varki i pogrešaka vezanih uz Božju riječ, međutim ne odnosi se na katolike kao pojedince.

Vjerujemo da postoje iskreni i dobronamjerni ljudi u različitim vjeroispovijestima, pa tako i u Katoličkoj crkvi. Mnogi će stati protiv ovih krivovjerja,

kao što je izmjena Deset zapovijedi i odvojiti se od onih koji ih vezuju s takvim greškama kad shvate da su se ljudske tradicije ušuljale u različite crkve. Također vjerujemo da će oni koji iz tih crkvi iziđu biti snažni svjedoci dovršetka Božjega posla.

Biblijska žalba odnosi se na Božje ljude koji su u Babilonu (katolicizam i krivovjerni protestantizam): "Izidite iz nje, narode moj, da vas ne zadese zla njezina te ne budete suzajedničari grijeha njezinih!" (Otkrivenje 18:4).

Sudeći po ovom tekstu, jasno je da su mnogi Božji ljudi u Babilonu. Je li moguće da se većina Božjih ljudi danas nalazi u Babilonu? Kada uvide svjetlo Božje riječi i shvate da su bili prevareni, baš kao i Martin Luther, pratit će biblijsku riječ i izići iz Babilona i kao autoritet imati čistu Božju riječ.

Ako pripadate crkvi koja propovijeda neko od ovih nebiblijskih učenja koje smo obradili u deset točaka, izidite iz te crkve kako vas ne bi zapala kazna za bezbožnike. (Otkrivenje 21:8). Nema ničega dobrog u bivanju napola u Babilonu, a napola na Božjoj strani. Moramo biti u potpunosti na Božjoj strani. Ne mislite da ćete biti spašeni jer ste dio većine! Biblija govori da će ostatak na kraju biti oni koji se iskažu kao Božji ljudi. Biblija prikazuje taj ostatak s par riječi: "U tom je postojanost svetih - onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu" (Otkrivenje 14:12)... Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati (Filipljanima 2:13). To su Božji sluge na kraju vremena. Oni su od jednoga uma, baš kao i Isusovi sljedbenici na dan Duhova. Oni imaju um Krista. (Poslanica Galaćanima 5:22).

Budimo svi ostatak vjernih!

Srdačan pozdrav od
Abel i Bente Struksnes.
Vestrumsbygda 26, 2879 Odnos, Norveška
www.endtime.net

Za više informacija o ovoj i drugim temama posjetite:
www.amazingfacts.org
www.amazingdiscoveries.org
www.greatcontroversy.net

100 besplatnih knjiga!

Prvih sto osoba koje kontaktiraju dolje navedenu adresu, primit će knjigu Velika kontroverza – BESPLATNO!

E-mail: velikakontroverza@yahoo.com

GREGORIUS XIII·PONT·MAX

*500 godina nakon
Luthera*

**10 novih teza na
crkvenim
vratima**